

Załącznik nr 1

- I. Rokiem obrotowym jest okres roku budżetowego, czyli rok kalendarzowy od 01 stycznia do 31 grudnia.
- II. Stosowane przez Dom Pomocy Społecznej w Jarominie zasady wyceny aktywów i pasywów wynikają z ustawy o rachunkowości, ustawy o finansach publicznych, rozporządzenia w sprawie szczególnych zasad rachunkowości oraz planów kont.

Obowiązujące zasady ewidencji i metody wyceny aktywów i pasywów

Środki pieniężne

Środki pieniężne w kasie i na rachunkach bankowych wycenia się według wartości nominalnej.

Ewidencję środków pieniężnych prowadzi się w oparciu o wyodrębnione rachunki bankowe prowadzone w banku dla DPS w Jarominie.

Gotówka podlega ewidencji w kasie DPS

Wartości niematerialne i prawne nabyte z własnych środków wprowadza się do ewidencji w cenie nabycia.

Wartości niematerialne i prawne o wartości początkowej wyższej od wartości ustalonej w przepisach o podatku dochodowym dla osób prawnych podlegają umarzaniu według stawek amortyzacyjnych ustalonych w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych.

Wartości niematerialne i prawne zakupione ze środków na wydatki bieżące o wartości początkowej niższej od wymienionej w ustawie o podatku dochodowym dla osób prawnych:

- traktuje się jako pozostałe wartości niematerialne i prawne, które umarzane są w 100% w miesiącu przyjęcia do użytkowania,
- ujmuje się w ewidencji księgowej, spisując w koszty pod datą zakupu.

Środki trwałe to składniki aktywów o przewidywanym okresie użytkowania dłuższym niż rok, kompletne, zdatne do użytku i przeznaczone na potrzeby jednostki. Stanowią własność Powiatu Gryfickiego, w stosunku do których jednostka sprawuje uprawnienia właścicielskie, niezależnie od sposobu ich wykorzystania.

Środki trwałe obejmują w szczególności:

- grunty,
- budynki,
- budowle,
- maszyny i urządzenia,
- środki transportu i inne rzeczy.

Środki trwałe w dniu przyjęcia do użytkowania wycenia się:

- w przypadku zakupu – według ceny nabycia,
- w przypadku wytworzenia we własnym zakresie – według kosztu wytworzenia, zaś w przypadku trudności z ustaleniem kosztu wytworzenia – według wyceny dokonanej przez rzeczoznawcę,
- w przypadku ujawnienia w trakcie inwentaryzacji – według posiadanych dokumentów z uwzględnieniem zużycia, a przy ich braku według wartości godziwej,
- w przypadku spadku lub darowizny – według wartości godziwej z dnia otrzymania lub w niższej wartości określonej w umowie o przekazaniu,
- w przypadku otrzymania w sposób nieodpłatny od Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego – w wysokości określonej w decyzji o przekazaniu,
- w przypadku otrzymania środka na skutek wymiany środka niesprawnego – w wysokości wynikającej z dowodu dostawcy, z podaniem cech szczególnych nowego środka.

Na dzień bilansowy środki trwałe (z wyjątkiem gruntów, których się nie umarza) wycenia się w wartości netto, tj. z uwzględnieniem odpisów umorzeniowych ustalonych na dzień bilansowy.

Środki trwałe ewidencjonuje się w podziale na:

- podstawowe środki trwałe na koncie 011 „Środki trwałe”
- pozostałe środki trwałe na koncie 013 „Pozostałe środki trwałe w użytkowaniu”

Podstawowe środki trwałe o wartości przekraczającej wielkość ustaloną w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych, finansuje się ze środków na inwestycje. Umarzane są stopniowo, według stawek amortyzacyjnych ustalonych w ustawie o podatku dochodowym od osób prawnych. Odpisów umorzeniowych dokonuje się począwszy od pierwszego dnia miesiąca następującego po miesiącu oddania środka do użytkowania, a kończy z chwilą ich zrównania z wartością początkową. W jednostce przyjęto metodę liniową dla wszystkich środków trwałych.

DPS umarza i amortyzuje środki trwałe oraz wartości niematerialne i prawne jednorazowo za okres całego roku.

Aktualizacji wartości początkowej i dotychczasowego umorzenia środków trwałych dokonuje się wyłącznie na podstawie odrębnych przepisów, w wyniku aktualizacji odnosi się na fundusz jednostki w zakresie aktywów trwałych.

Pozostałe środki trwałe (wyposażenie) o wartości nie przekraczającej wielkości ustalonej w przepisach o podatku dochodowym od osób prawnych, *finansuje się ze środków na wydatki bieżące*. Umarza się je jednorazowo, w 100% ich wartości i spisuje w ciężar kosztów w miesiącu przyjęcia do używania.

Do pozostałych środków trwałych w DPS objętych ewidencją ilościowo-wartościową zalicza się:

- meble,
- dywany, chodniki
- wykładziny,
- firany, zasłony
- sprzęt RTV i AGD
- sprzęt rehabilitacyjny, medyczny,
- sprzęt komputerowy, urządzenia biurowe,
- sprzęt warsztatowy,
- sprzęt pralniczy, szwalniczy,
- sprzęt kuchenny,
- sprzęt muzyczny,
- materace, kołdry, poduszki, koce,
- pojemniki, termosy, kosze na śmieci, karnisze,
- itp.

Zalicza się w całości do kosztów jednostki po wydaniu do używania, bez ewidencji na koncie 013 i 072 następujące rodzaje pozostałych środków trwałych:

- bielizna osobista, odzież, obuwie,
- ręczniki, ścierki,
- bielizna pościelowa,
- drobne wyposażenie kuchni, stołówek i innych pomieszczeń tj.: talerze, kubki, sztućce, dzbanki, wiadra, miski, tace, stolnice, koszyczki, wazoniki, serwetniki, pojemniki dozujące, itp.
- drobne wyposażenie gospodarcze tj.: grabie, szpadle, miotły, itp.

Kontrola ich stanu prowadzona jest w ilościowej ewidencji pozaksięgowej z określeniem osób (komórek organizacyjnych) u których znajdują się pozostałe środki trwałe.

Podlegają one weryfikacji w terminie przeprowadzania inwentaryzacji okresowej.

Inwestycje (środki trwałe w budowie) to koszty poniesione w okresie budowy, montażu, przystosowania, ulepszenia i nabycia podstawowych środków trwałych oraz koszty nabycia pozostałych środków trwałych stanowiących pierwsze wyposażenie nowych obiektów zaliczone do dnia bilansowego lub do dnia zakończenia inwestycji, w tym również:

- nie podlegający odliczeniu podatek od towarów i usług oraz podatek akcyzowy,
- koszt obsługi zobowiązań zaciągniętych w celu ich sfinansowania i związane z nimi różnice kursowe, pomniejszony o przychody z tego tytułu,
- opłaty notarialne, itp.,
- odszkodowania dla osób fizycznych i prawnych wynikłe do zakończenia budowy.

Do kosztów wytworzenia podstawowych środków trwałych nie zalicza się kosztów ogólnego zarządu oraz kosztów poniesionych przed udzieleniem zamówień związanych z realizowaną inwestycją, tj. kosztów przetargów, ogłoszeń i innych.

Do kosztów inwestycji zalicza się w szczególności następujące koszty:

- dokumentacji projektowej
- nabycia gruntów i innych składników majątku, związanych z budową
- badań geodezyjnych i innych dotyczących określenia właściwości geologicznych terenu
- przygotowania terenu pod budowę, pomniejszone o uzyski ze sprzedaży zlikwidowanych na nim obiektów
- opłat z tytułu użytkowania gruntów i terenów w okresie budowy
- założenia stref ochronnych i zieleni
- nadzoru autorskiego i inwestorskiego
- ubezpieczeń majątkowych obiektów w trakcie budowy
- sprzętania obiektów poprzedzającego oddanie do użytkowania
- inne koszty związane bezpośrednio z budową.

Zapasy obejmują:

- materiały

- artykuły spożywcze.

1. Zapasy magazynowe wycenia się według rzeczywistych cen zakupu.
2. Kosztami związanymi z zakupem obciąża się właściwe rodzajowo koszty okresu sprawozdawczego w którym zostały one poniesione.
3. Rozchód materiałów i artykułów spożywczych wycenia się według cen zakupu.
4. Można nie obejmować gospodarką magazynową:
 - o materiałów biurowych,
 - o materiałów dla potrzeb szwalni,
 - o materiałów przeznaczonych do prowadzenia zajęć z mieszkańcami w ramach terapii zajęciowej,
 - o paliwa, olei, płynów do środków transportu,
 - o drobnych części zamiennych, itp.Ich wartością obciąża się koszty bezpośrednio po zakupie.
5. Stan zapasów na dzień bilansowy ustala się według wartości wynikającej z ewidencji.

Należności krótkoterminowe to należności o terminie spłaty krótszym od jednego roku od dnia bilansowego. Wyceniane są w wartości nominalnej łącznie z podatkiem VAT, a na dzień bilansowy w wysokości wymaganej zapłaty. Nie dokonuje się odpisów aktualizujących należności z tytułu dochodów i wydatków budżetowych.

Należności długoterminowe to należności, których termin spłaty przypada w okresie dłuższym niż rok od dnia bilansowego. Wyceniane są w kwocie wymagającej zapłaty.

Zobowiązania z tytułu dostaw wycenia się w kwocie wymagającej zapłaty.

Załącznik nr 2

Ujęcie odsetek w księgach rachunkowych – odsetki od należności i zobowiązań, w tym również tych, do których stosuje się przepisy dotyczące zobowiązań podatkowych, ujmuje się w księgach rachunkowych w momencie ich zapłaty lub pod datą ostatniego dnia kwartału, w wysokości odsetek należnych na koniec tego kwartału.

Rozliczenia międzyokresowe czynne kosztów to koszty już poniesione, ale dotyczące przyszłych okresów sprawozdawczych. Ich wycena bilansowa przebiega na poziomie wartości nominalnej.

W DPS rozliczenia międzyokresowe czynne mają nieistotną wartość i dlatego nie są rozliczane w czasie, lecz od razu powiększają koszty działalności.

Rozliczenia międzyokresowe bierne to rezerwy na koszty przyszłych okresów. W jednostce rozliczenia międzyokresowe bierne nie występują.

Ewidencja kosztów i wydatków – ponoszone koszty ujmuje się na kontach Zespołu 4 - „Koszty według rodzajów i ich rozliczenie” (400-405, 409).

Koszty DPS nie podlegają rozliczeniu na kontach Zespołu 5 – „Koszty według typów działalności i ich rozliczenie”.

Do kont syntetycznych kosztów i wydatków prowadzi się ewidencję analityczną według podziałek paragrafowych klasyfikacji budżetowej zgodnie z obowiązującym rozporządzeniem ministra finansów.

Ustalanie wyniku finansowego

Wynik finansowy jednostki ustalany jest zgodnie z wariantem porównawczym rachunku zysków i strat na podstawie konta 860 „Wynik finansowy”.

Wynik finansowy netto składa się z:

- wyniku ze sprzedaży,
- wyniku z pozostałej działalności operacyjnej,
- wyniku z operacji finansowych,
- wyniku z operacji nadzwyczajnych.